

عنوان مقاله:

تحلیلی بر نقش رقابت های درباری، در برآمدن و افول فتحعلیخان داغستانی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای تاریخی ایران و اسلام، دوره 13، شماره 25 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمود مهمان نواز - استادیار گروه تاریخ دانشگاه یاسوج

سید محمد موسوی خو - استادیار دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

در اواخر حکومت صفویان به دلیل ضعف پادشاهان این سلسله رقابت ها برای کسب مقامات مختلف بالا گرفت. در این بین مهم ترین منصبی که افراد درصدد کسب آن بودند مقام اعتمادالدوله بود که بعد از شاه نفر دوم محسوب می شد. فتحعلیخان داغستانی در زمان شاه سلطان حسین توانست این منصب را به دست بیاورد. او از قوم لرگی و سنی مذهب بود. رسیدن او به چنین مقام مهمی در حکومت شیعی صفویان نشان از آن دارد که وی به خوبی با راهکارهای رسیدن به قدرت در حکومت صفویان آشنا بوده است. عاملی که سبب ترقی او شد کسب مقام قوللرآغاسی (منصبی نظامی مختص غلامان) بود. صاحب این منصب می توانست با ابراز لیاقت و یا به هر نحو دیگری که دل شاه را به دست بیاورد، هم صاحب نفوذ سیاسی و هم صاحب ثروت شود. نمونه برجسته این مورد الله وردیخان و پسرش امامقلی خان در دوران شاه عباس اول می باشند. فتحعلیخان داغستانی نیز از طریق این مقام به مقام بالاتر (اعتمادالدوله) رسید. فتحعلیخان را می توان آخرین فرد تقریباً کاردان دربار صفویان دانست. با این روی سیاست های وی با مخالفت و دشمنی گروه های دیگر (بخصوص ترکان و تاجیکان) مواجه شد که در نهایت منجر به کودتایی از سوی دشمنان علیه وی شد. این پژوهش باهدف بررسی و تبیین رقابت های درباری و نقش این رقابت ها در صعود و سقوط فتحعلیخان داغستانی در زمان شاه سلطان حسین، به انجام رسیده است. روش تحقیق در این پژوهش، تاریخی- تحلیلی و جمع آوری اطلاعات به روش کتابخانه ای انجام شده است.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: اعتمادالدوله، فتحعلیخان داغستانی، صفویه، لطفعلیخان داغستانی، شاه سلطان حسین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1457523>

